

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **ARET - LP - CZ s.r.o.**, se sídlem Luční 4779, Chomutov, zast. Mgr. Elinou Yurchykovou, advokátkou se sídlem Školní 5335, Chomutov, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 10. 2011, č. j. 15 A 54/2011 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky Mgr. Elin Yurchykové, advokátce se sídlem Školní 5335, Chomutov, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4 800 Kč. Tato částka jí bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení

[1.] Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad, svým rozhodnutím ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 68/SČaKŽÚ/164181/2006/Kři, zamítl odvolání žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) proti rozhodnutí Obecního živnostenského úřadu Městského úřadu Chomutov ze dne 27. 10. 2005, č. j. OŽÚ/6608/05-9.

[2.] Proti citovanému rozhodnutí krajského úřadu podala stěžovatelka dne 15. 8. 2011 žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, kterou se domáhala jeho zrušení. Krajský soud žalobu odmítl pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s

§ 33 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), neboť stěžovatelka nebyla způsobilá být účastníkem řízení. K tomuto závěru dospěl z výpisu z obchodního rejstříku, ze kterého plyne, že stěžovatelka z něj byla dne 17. 8. 2011 vymazána. Obiter dictum ještě vyslovil názor, že žaloba byla podána téměř pět let po vydání napadeného správního rozhodnutí. Shledal-li by tak soud, že stěžovatelka je způsobilá být účastníkem řízení, žaloba by stejně musela být odmítnuta pro opožděnost.

[3.] Proti tomuto rozhodnutí krajského soudu nyní stěžovatelka brojí včasnou kasační stížností.

II. Obsah kasační stížnosti

[4.] Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že byla pravomocně vymazána z obchodního rejstříku a tedy zanikla. Je toho názoru, že z příslušného rejstříkového spisu je zjevné, že usnesení o jejím výmazu z obchodního rejstříku nenabylo právní moci, protože jí nebylo nikdy doručeno.

[5.] K tomu stěžovatelka doplnila, že proti „rozhodnutí o jejím zrušení" podala žalobu pro zmatečnost, neboť jí nebylo doručeno ani na její oznámenou adresu, ani do datové schránky, kterou nevlastní. Krajskému soudu dále vytýká, že nevyzval jejího zmocněnce k tomu, aby objasnil otázku její procesní způsobilosti, která měla pro věc zásadní význam. K odstranění pochybností o procesní způsobilosti nenařídil ani jednání.

[6.] Ve zbytku kasační stížnosti stěžovatelka vylíčila průběh a namítané nedostatky konkursního řízení, řízení před správním orgánem a zpochybnila také správnost úvahy o opožděném podání žaloby.

[7.] Podle stěžovatelky tak soud nesprávně posoudil řešenou právní otázku, svým jednáním zatížil řízení procesní vadou a následně nezákonně odmítl její žalobu. Ze všech těchto důvodů proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření ke kasační stížnosti

[8.] Žalovaný ve svém vyjádření zopakoval procesní vývoj věci a ztotožnil se se závěry krajského soudu. Protože došlo k výmazu stěžovatelky z obchodního rejstříku, ztratila způsobilost být účastníkem řízení. V otázce případné opožděnosti žaloby žalovaný rozvedl, komu a kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno.

[9.] Pro tyto důvody žalovaný považoval kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.

IV. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[10.] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[11.] Kasační stížnost není důvodná.

[12.] Byť stěžovatelka shledávala důvody kasační stížnosti v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s., z povahy věci však pro ni přichází v úvahu pouze důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. To proto, že důvod podle písm. e) má vůči kasačním důvodům v písm. a) až d) speciální povahu. Spadá pod něj tedy nejen nezákonnost podle písm. a), ale také případy, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS).

[13.] Námitky stěžovatelky směřovaly dílem proti posouzení věci krajským soudem, dílem proti řízení před správním orgánem. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná, že rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže krajský soud žalobu odmítl a věc samu neposuzoval, Nejvyšší správní soud mohl v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda krajský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí žaloby. Nemohl se tak zabývat námitkami týkajícími se věcného posouzení správními orgány, tedy toho, zda správní rozhodnutí bylo zákonné či nikoli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80). Stejně tak se z povahy věci nezabýval ani hodnocením případné včasnosti žaloby obsaženým v obiter dictu, protože to nebylo nosným důvodem rozhodnutí.

[14.] Nejvyšší správní soud proto v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky zkoumal, zda stěžovatelka je způsobilá být účastníkem řízení a zda krajský soud správně odmítl podanou žalobu pro nedostatek podmínek řízení.

[15.] Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti. Způsobilost mít práva a povinnosti přiznává zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, i právnickým osobám (§ 18 odst. 1 citovaného zákona). Není-li stanoveno jinak, právnické osoby vznikají zápisem do příslušného rejstříku (§ 19 odst. 2 citovaného zákona) a zanikají výmazem z něj (§ 20a odst. 2 citovaného zákona).

[16.] Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, oddíl C, vložka 18108, plyne, že stěžovatelka z něj byla vymazána 17. srpna 2011, tedy dva dny po podání žaloby ke krajskému soudu. Jak bylo již výše uvedeno, účastníkem řízení může být pouze ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti. Důsledkem výmazu stěžovatelky z obchodního rejstříku byl její zánik jako právnické osoby a tedy i ztráta její způsobilosti být účastníkem řízení.

[17.] Stěžovatelka v kasační stížnosti tvrdí, že z rejstříkového spisu „jasně vyplývá“, že rozhodnutí o jejím zrušení a výmazu nemůže být pravomocné, neboť rozhodnutí o tom jí nebylo doručeno. S výjimkou tvrzení, že nevlastní datovou schránku, nenabízí ani bližší tvrzení, ani konkrétní důkazy, kterými by tato svá tvrzení podepřela.

[18.] Platí, že listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno [§ 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř."), ve spojení s § 64 s. ř. s.].

[19.] Stěžovatelka kvalifikovaně nezpochybnila správnost zápisu v obchodním rejstříku, Nejvyšší správní soud tedy vyšel z takového stavu, jaký je v obchodním rejstříku zapsán. V soudním spise je též založeno usnesení o výmazu stěžovatelky opatřené doložkou právní moci. Ta v tomto případě značí, že rejstříkový soud považoval usnesení za doručené a že marně uběhla lhůta k podání odvolání proti němu (§ 159 o. s. ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř.). Doložka právní moci je úředním osvědčením o právní skutečnosti a také jí svědčí presumpce správnosti. Ani u tohoto usnesení stěžovatelka kvalifikovaně nezpochybnila nabytí právní moci, neboť úspěšné námitky musí být podloženy relevantními tvrzeními a důkazními návrhy. Nestačí tvrzení, že něco „jasně vyplývá".

[20.] Lze tak uzavřít, že krajský soud posoudil věc správně. Stěžovatelce se nepodařilo zpochybnit, že byla vymazána z obchodního rejstříku a následkem toho zanikla jako subjekt práva. Z toho důvodu ztratila i možnost vystupovat jako účastník řízení před správními soudy a krajský soud musel její žalobu po právu odmítnout.

V. Závěr

[21.] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1, poslední věty, s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

[22.] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

[23.] Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupkyni stěžovatelky, která jí byla soudem ustanovena k ochraně jejích práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V řízení před Nejvyšším správním soudem ustanovená zástupkyně stěžovatelky provedla dva úkony právní služby, kterými bylo převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif")] a podání ve věci samé spočívající v doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), ve znění pozdějších předpisů]. Za úkon právní služby v dané věci náleží mimosmluvní odměna ve výši 2 100 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupkyně stěžovatelky není plátcem daně z přidané hodnoty, za dva úkony právní služby jí tak náleží celková odměna ve výši 4 800 Kč. Tato částka bude zástupkyni stěžovatelky vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu